

Gadebarn eller gudesøn

... det er lige meget i Brett Ratners rørende, morende, imponerende og tankevækkende myte-film, "Hercules"

Af Helle Sihm
filmredaktør på Dagbladenes Bureau

Dwayne Johnsons karriere følger Arnold Schwarzeneggers, bare finere, fra kæmpekrop og muskelbundet til nuanceret skuespiller, fra udtryksfattig "The Rock" til en interessant Herkules. Han har endda trænet og spæget sig gevaldigt ned – til en også fysisk mere menneskelig og troværdig figur.

Herkules er en ægte, klassisk helt, ikke "bare" en tegneserie-fantasi. Myten lyder, at han er søn af Zeus, som igen-igen havde bollet udenom med en dødelig kvinde, hvilket fik "fru Zeus", gudinden Hera til – i sit had mod horeungen – at stille ham 12 dræbende, umulige opgaver. Det er sædvanligvis Herkules' mestring af disse, der berettes om, men her i Brett Ratners storslåede og omhyggelige film er det tiden efter disse: En mega-kendt og idol-dyrket, men også mindeplaget og sorgtyngt Herkules lader sig nu, sammen med sine nærmeste kampfæller, købe som lejesoldat for trængte, truede magthavere; netop nu, ca. 350 før vor tidsregning, af kong Kotys, som vil besejre sin fjende, Rhesus, inden denne underlægger sig hele Thrakien. Så Herkules og hans lille flok betroede, tætte og loyale venner optræner Kotys' sløje soldater til elitetropper og leder dem selv i kamp.

Den velkendte forhistorie om de 12 opgaver og grunden til Herkules' vanvittige sorg oprulles i velfungerende mareridts-flash-backs, mens denne nyere hovedhandling også tematisk er nyere: Her vises, at en helt aldrig udøver sine heltegerninger ene mand, men stoler på og assisteres af trofaste støtter, at selv en erklæret næsten-guddommelig helt kan tage grusomt fejl med katastrofale følger – og overrumplende aktuelt: At det er helt ligegyldigt om man er gudesøn eller gadebarn – hvad Herkules' nærmeste og ældste ven: en frækt-flabet-morsom Rufus Sewell, mere end antyder – bare man bæres frem af den helt rigtige PR!

Her, før vor tidsregning, er denne selvfølgelig ikke Facebook eller Twitter, men en ihærdig, velformuleret og -formulerende skjald, som kan skabe og opbygge det helt rigtige, med et nu-ord: image. Sjovt og originalt! To egenskaber, der gennemsyrrer og løfter den klassiske myte. De for denne genre normalt tonstunge, selvhøjtidelige replikker er afløst af naturlig snakken, der endda peppes op af begavet, fræk humor. Og så er rollerne perfekt besat: Rundt om store, stærke Johnson ses lille, magre John Hurt som kong Kotys, og en fint følelsesladet Rebecca Ferguson som hans datter. Som hans naturligt nok jaloux hærfører imponerer altid rystende intense Peter Mullan (p.t. skurken i den glimrende TV-serie "Lake Top"), og Aksel Hennie er ulogisk rørende som umælende menneskedyr.

Så Brett Ratner har altså lavet en helte-action-myte-film, som både rører, morer, imponerer, chokerer og tankevækker. "Den så jeg ikke lige komme", som altid cool'e Ian McShanes sandsiger-seer-spåmand sarkastisk udbrøder.

Hercules (USA 2014) ~ Instruktion: Brett Ratner ~ Manuskript: Ryan Condal, Evan Spiliotopoulos
I rollerne: Dwayne Johnson (Hercules), Ian McShane (Amphiaraus), John Hurt (Lord Cotys), Rufus Sewell (Autolycus), Aksel Hennie (Tudeus), Ingrid Bolsø Berdal (Atalanta), Reece Ritchie (Iolous), Joseph Fiennes (King Eurystheus), Peter Mullan (Sitacles)

Tilladt for børn over 15 år

Længde: 98 min.

Dansk biografpremiere d. 7/8 2014

Distribution: SF Film / Filmcompagniet

<http://www.scope.dk/film/9777-hercules-2d>

<http://www.imdb.com/title/tt1267297/>

